

Cambra dels Bocs

Gisclareny

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: A sota la serra de la Moixa i damunt la solana d'Oreis.
Emplaçament: Del camí de la Muga a Oreis en un clot que es creua el riu seguint direcció a la carena que ens encara cap al lloc. No hi ha camí
Alçada: 1625

Coordenades:

Latitud: 42.28544
Longitud: 1.77776
UTM Est (X): 399230,9
UTM Nord (Y): 4682192,1

Classificació

Número de fitxa: 08093 - 51
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia: Zona d'interès
Estil / època: Mesozoic
Estat de conservació: Bo
Notes de conservació: Es recomana accedir-hi amb algú que coneixi la zona ja que no hi ha cap camí marcat.

Protecció: Legal
Observacions protecció: Par Natural. Llei 37/1966 de 31 de maig; Decret 353/1983
Número inventari: AIG.1

Generalitat i altres inventaris

Accés: Difícil
Ús actual: Altres
Titularitat: Privada
Titular: 08092A002000140000YF

Fitxes associades:

[Afrau dels Cortalets](#)
[Pont de l'afrau dels Cortalets](#)

Autoria de la fitxa
Data de registre de la fitxa:

Pere Cascante i Torrella
dj., 05/09/2019 - 02:00

Descripció

Enfonsament càrstic de grans dimensions situat al vessant sud de la serra de la Moixa a sota de la roca del mateix nom i visible des del la бага de la Muga. Es tracta d'una gran depressió formada pel desnivell del terreny natural que té l'aparença d'una "cambra" tancada amb un accés a la part inferior. Tot plegat té unes dimensions considerables de 300 mts x 200 mts i una entrada a la part inferior de 100 mts. Al costat de l'entrada hi ha una gran balma que serveix per aixoplugar els pastors en dies de mal temps. Tant el fort pendent de l'interior com les roques que l'envolten fa que sigui un indret de difícil accés

Observacions:

Segons es comenta aquesta cambra servia per tancar els bocs després de l'aparellament de les ovelles per evitar que molestessin a les cries. Tot i així i degut a la llunyania amb les zones baixes i també per les dificultats d'accés al lloc sembla més aviat una llegenda que no pas una realitat que fa difícil de creure.

Història

Des de el punt de vista geològic, la serra del Cadí té una gran importància històrica ja que dona nom al mantell del Cadí, unitat descoberta en els anys 80 gràcies a les investigacions portades a terme per les companyies petrolieres que treballaven al Pirineu oriental. L'existència de l'encavalcament de Vallfogona (encavalcament basal de totes les unitats), ja es coneixia d'abans però no es considerava gaire important. El resultat de les anàlisis del subsòl amb geofísica i de les dades dels pous van permetre evidenciar l'existència d'aquesta unitat anomenant-se mantell del Cadí, ja que els relleus més importants corresponien a aquesta serra. Altres aspectes històrics fan referència a la necessitat que s'ha tingut des de fa anys de protegir l'àrea de la serra del Cadí. Aquest objectiu ja figurava ja en les previsions de planificació regional que feu, al 1932, la Generalitat de Catalunya de l'època republicana. Es tornà a plantejar, molts anys després, en el Pla provincial de Barcelona del 1963 (que preveia la possible existència de diversos espais naturals a la zona); el 1966 es promulgà la Llei que establia la Reserva Nacional de Caça del Cadí. Finalment, per la Llei 6/1982, del 6 de maig de la Generalitat de Catalunya, fou declarat el Paratge Natural d'interès Nacional del massís de Pedraforca. El Parc Natural del Cadí-Moixeró, amb una superfície de 41.342 hectàrees, és el Parc Natural més gran de Catalunya i forma part de tres comarques: l'Alt Urgell, el Berguedà i la Cerdanya.

Bibliografia

CASÒLIBA; J (2015). Àrees d'interès geològic al Parc Natural del Cadí Moixeró. Fitxa núm. 1. CONILL, JOAN (2017). "la cambra dels Bocs" a www.engarrista.com. DDAA. Àrees d'interès geològic del Parc Natural del Cadí Moixeró. Generalitat de Catalunya.

